

Egy „selyemfiú”

– No Frici, vállaltál már magadnak valami munkát?

– Igen, egy jó öreg urat fedeztem föl számodra, aki kiképeztet téged a színpadra. S elég munkát ad majd nekem a féltékenységem legyőzése.

(Kis élelclap, 1907. február 10–17. 15.)

A Kossuth Lajos utcából

Csak vissza, kis virágáruslány,
Neked ma nem virul itt kikelet
Büntetlenül ma már az utcán
Csak hazát árulni lehet.

(Fidibusz, 1906. április 6. 14. sz. 1.)

Próbák

Volt egyszer egy kis masamódlány, aki belátta, hogy azzal semmire sem megy, ha folyton csak ruhákat visz próbára a gőgös nagyságáknak. Minthogy elég csinos volt, a színpadot szemelte ki működésének további teréül. A próba annyira sikerült, hogy rövid időn belül már belőle is gőgös nagysága lett, akihez viszont egy másik kis masamódlány hozta próbára a ruhát. Egyszer ez a kis masamódlány is belátta stb. (A történet előlről kezdődik és örökké ismétlődik.)

(Fidibusz, 1906. január 27. 4. sz. 8–9.)

Terjesztés

Pipi kisasszony, aki egyik kisebb színházunk tündöklő csillaga, újabban valahányszor kocsiba ül, mindig néhány titokzatos kis csomagot helyez el maga mellé, az ülésre.

Az első szép tavaszi napon, amikor kirobogott a Stefánia útra, egy régi jó ismerőse, egy előkelő úr hódolattal köszönt neki. Pipi kisasszony megállítja a kocsit és odainti magához a gavallért.

- Hol bujkál maga? – kérdi tőle. – Sohase látom.
- Édes angyalom, nem tudom az új lakásának a címét...
- Tessék – mondja Pipi kisasszony és átadja a gavallérnak a titokzatos csomagok egyikét.
- A gavallér kíváncsian kibontja. Száz névjegy van benne. Egyet megtart, a többit pedig vissza akarja adni.
- Csak tartsa meg a többit is – mondja Pipi kisasszony.
- És amikor a gavallér csodálkozva néz rá, magyarázón hozzáteszi:
- A barátai számára...

(Fidibusz, 1906. április 6. 14. sz. 5.)

Bál után

- Láttad a Lenkét, milyen elegáns volt? Valami nagyon gazdag udvarlója lehet. Ki most a barátja?
- Egy egész asztaltársaság.

(Fidibusz, 1906. február 9. 6. sz. 3.)

Bizalmas vallomás

- Higgye el, mindig kétségbe vagyok esve, valahányszor elrabolják az ártatlanságomat.

(Fidibusz, 1906. február 2. 5. sz. 16.)

Komoly ok

- Miért hagytad el a barátodat?
- Megcsalt?
- Ha még meg tudna csalni – sohasem hagytam volna el.

(Fidibusz, 1906. január 27. 4. sz. 14.)